

- 4** Esimehe veerg
- 6** **PERSOON.** Valmar Lutsar: „Meil on palju tublisid mesinikke.“
- 12** **FOOKUS.** Ei saa me läbi mesilasteta
- 18** **VAATENURK.** Marianne Rosenfeld: „Mesindusreisid aitavad suhteid hoida.“
- 22** **MESINDUS.** Meemaja väikemesinikule
- 27** **REIS.** Kaks päeva õnnelikke mesinikke
- 30** **REIS.** Eesti mesilad Leedu luubi all
- 36** **MESI KÖÖGIS.** Mesiselt & maitsvalt
- 39** Palju õnne sünnipäevalastele!

Tänavu aasta mesinikuks valitud Valmar Lutsarit (49) teavad kõik, kes siinmail mesindusest huvituvad. Paljud mesinikud on kas taseme- või täiendõppes olnud ka tema õpilased Olustveres. Peaaegu samal ajal, kui Mesinike Liit kuulutas välja aasta mesiniku, teatas Maaelu Edendamise Sihtasutus, et ka neilt läheb tänavune tiitel – aasta parim maamajanduseriala õpetaja – samale mehele.

Kaks tiitlit korraga võib tunduda üllatav, aga on samas ka loogiline – Valmari töövõime on imetlusväärne ja tema haare lai.

Milline on Sinu esimene mälestus mesilastest?

Esimest kokkupuudet mesilastega mäletan ajast, mil olin ehk viieaastane. Vanaisal oli mitu taru ja ühel kevadel, kui peredel oli puhastuslend, tekkis mul tungiv soov neid, kes lumme kukkunud olid, kokku koguda. Korjasin neid lumest peopessa ja tõin tuppä purgi sisse. Kuni üks mesilane, kelle olin oma peopesas üles soojustanud, mind nõelas. Sellest hoolimata sai sinust mesinik. See oli juhus. Pärast põhikooli lõppu 1987. aastal läksin Olustverre õppima ja 1990 lõpetasin. Kooli minnes olin 15aastane, keskkooli ma ei tahtnud jääda. Ja vist olid koolivaliku põhisisüüdlased paralleelklassivend ja tema isa – viimane ütles, et minge Olustverre õppima, poisid! Ja miks seal just mesindus – selles on vist veidi vanaisa mälestust. Vanaisa oli minu jaoks natuke müstiline kuju ja need mesindus lõhnad toas... ju need oma mõju avaldasid. Mesilased tundusid põnevad. Aga üks neid hetki oli kooli ajal küll, kus mõtlesin eriala üle sügavalt järele. Näiteks olin 2. kursuse suvisel praktikal Nõos ja seal pandi praktikant tarude ümbert niitma. Ega tollal suurt kaitsevarustust polnud, mingi näovari mul oli, kuidagi sai see kinni ka seotud lõua alt... üks mesilased pugesis alt sisse. Sain kolm nõela, ühe mõlema silma alla ja kulmu peale ka. Õhtuks oli üks silm täiesti kinni, teine pooleldi, pea valutas... Vaat siis mõtlesin küll, kas tasub jätkata. Aga ikkagi jäin.